

[Statsministeren.]

på dette område vil erhvervslivets konkurrenceevne blive stærkt svækket, og da det internationale økonomiske samarbejde på et friere grundlag, som Danmark er deltager i, netop kræver en stærkt øget konkurrencekraft udadtil og indadtil, vil varetagelsen af sunde og produktive erhvervs- og beskæftigelsesinteresser være betinget af, at der tilvejebringes orden og ligevægt i hele vort økonomiske system.

Vore vanskeligheder afspejler sig klart og tydeligt i det stadig voksende underskud på vor betalingsbalance overfor udlandet. Da hovedårsagen til dette underskud har sin rod i misforholdet mellem produktion og forbrug her i landet, må der overgangsvise en begrænsning af forbruget samtidig med, at produktionens effektivitet søges bragt i vejret.

Det er nu nødvendigt at gribe så stærkt ind, at vi kan få balance i vor økonomi.

Dette vil naturligvis tage sin tid, fordi vanskelighederne er så store, og fordi der er hengået så mange måneder, uden at der er blevet taget alvorligt fat på opgaven.

Vi har imidlertid den faste tro, at det nu gælder om at foretage så omfattende og effektive foranstaltninger, at befolkningen får tillid til, at kursen bliver rettet op, efterhånden som disse foranstaltninger afsætter deres virkning. Det er her nødvendigt at appellere til befolkningens forståelse og medarbejderskab.

Situationen kræver en indsats, som i første omgang er ubehagelig, men ministeriet tror, at befolkningen foretrækker dette, når den føler, at det er et led i en politik, som virkelig kan underbygge vort lands økonomi.

Vi kan selvsagt ikke forudse, hvilke begivenheder de internationale forhold kan udløse, og skulle noget uventet indtræffe, må der tages særlig stilling til det.

To faktorer, som har forringet vor valutastituation siden september 1949, er den engelske devaluering og den internationale oprustning, der forøger vore importudgifter, og ministeriet tilrettelægger sin politik ud fra den forudsætning, at virkningen af disse faktorer fortsat vil gøre sig gældende.

Den politik, der skal til, har vi søgt at udforme således, at der tages sociale hensyn i videst mulig udstrækning. Samfundets hjælp til de dårligst stillede vil ikke blive forringet, og selvom befolkningen som helhed må være med til at bære byrderne, har vi bestræbt os for, at de stærkeste skuldre kommer til at bære mest. Dette

har medført, at den samlede skatteudskrivning bliver lidt større, end det ellers havde været nødvendigt, fordi en beskatning af de store indkomster ikke påvirker forbruget så meget som en beskatning af de små.

Under den rådende økonomiske situation er det ikke muligt at opretholde den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed i dens nuværende omfang uden skade for de investeringsopgaver, som produktionslivet stiller.

Ministeriet finder det derfor også nødvendigt at træffe foranstaltninger til at gennemføre den yderste sparsommelighed i statens anlægsvirksomhed.

Kommunernes samlede anlægsvirksomhed er imidlertid væsentligt større end statens, og regeringen vil derfor ved samarbejde med kommunerne søge at opnå, at den kommunale anlægsvirksomhed begrænses.

Ministeriet vil fortsætte bestræbelserne for at modvirke bolignoden. Så længe der ikke er tilvejebragt fuld klarhed over, hvor meget begrænsningen af den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed vil aflaste landets hårdt anspændte finansielle situation, vil det ikke være muligt for ministeriet at fastlægge omfanget af statens direkte udlånsvirksomhed til boligbyggeriet.

Regeringen vil tilstræbe at anvende de midler, som rigsdagen stiller til rådighed, således at der tilvejebringes flest mulige lejligheder med størst mulig hensyntagen til de områder, der er særlig ramt af bolignød.

Ministeriet regner med, at det af den forrige regering nedsatte huslejeudvalg fortsætter sit arbejde med løsningen af de problemer, der iøvrigt knytter sig til boligstøttelov og huslejelov.

På baggrund af den alvorlige økonomiske stilling måtte en begrænsning af kreditten blive nødvendig. Den formindskelse af kreditgivningen i samfundet, som Danmarks Nationalbank i den senere tid har set sig nødsaget til at gennemføre, bekræfter dette. Også ministeriet vil med opmærksomhed følge udviklingen på pengemarkedet, men vi er på det rene med, at en ensidig kreditbegrænsningspolitik vil ramme investeringen og beskæftigelsen, og derfor vil vi lægge hovedvægten på finanspolitiske foranstaltninger. Der er allerede sat ind for at fremme besparelser på statsbudgettet, og arbejdet vil energisk blive fortsat.

Derudover mener man at måtte inddrage ca. 500 mill. kr. årligt foruden værneskatten. Heraf vil ca. 200 mill. kr. være bunden opsparing og direkte skatter. Forslag herom vil blive fremsat af finansministeren i dag.